

[Poul Antonsen.]

rindelig var af en størrelsesorden af godt en halv milliard kr. om året, er blevet forøget med tiden — priserne stiger jo stadig, og yderligere har vi jo ikke fået noget i den periode, hvor fællesmarkedets toldforhøjelser har været gældende, de toldforhøjelser, som var brud på vores oprindelige koncessioner fra fællesmarkedslandene.

I forbindelse med at de forskellige lande har reduceret deres toldsatsler som led i GATT-forhandlingerne, har vi jo desværre set en tendens til, at man mange steder har lagt større vægt på at benytte andre midler til at begrænse handelen; at når tolden på en bestemt vare blev sat væsentligt ned, så lavede man en eller anden ordning på et andet område, som i virkeligheden medførte, at der var en betydelig beskyttelse. Det har derfor været naturligt og rigtigt, at man i Kennedyrunden også har inddraget disse ikke-tarifære handelsændringer, og at man her har opnået visse resultater. De væsentligste er vel, at der er kommet denne antidumpingkode, som næppe betyder nogen ændring i den praksis, der har været gennemført herhjemme i kraft af toldlovens § 3, men formentlig vil betyde en noget mildere antidumpinglovgivning i USA og Canada, hvilket vi naturligvis kan glæde os til.

Det andet punkt er dette, at man fra amerikansk side har stillet i udsigt, at man vil ophæve det såkaldte ASP-system, der anvendes ved visse varers værdiansættelse i USA. Jeg er opmærksom på, at man nu afventer, hvad der sker i den amerikanske kongres, om man virkelig gennemfører ophævelsen af det, og at vi fra dansk side i § 1, stk. 3, har taget det forbehold, at visse danske toldsænkninger for kemikalieprodukter først skal træde i kraft i det øjeblik, USA også har gennemført en forbedring af ASP. I den forbindelse er det jo meget interessant at følge udviklingen i USA, og jeg synes, at der i de forløbne måneder har været en del pressemeddelelser fra USA, der viser, at det ikke går så nemt endda derovre, at de protektionistiske kræfter stikker hovedet noget frem, og det må jo da gælde både på dette område og med hele resultatet af Kennedyrunden i øvrigt, at forudsætningen for, at andre lande foretager deres nedsættelser,

er, at f. eks. også USA opfylder sine forpligtelser. Jeg er ikke i tvivl om, at fællesmarkedet er meget opmærksom på dette forhold og ikke vil foretage sig noget, hvis USA ikke gennemfører resultaterne, og det må jo være lige så naturligt, at hvis de store lande skulle falde fra — det er heldigvis ikke noget, der er alvorlige tegn på — må vi ikke stå i den situation, at vi allerede har ofret det, som vi har handlet med og fremtidig kan handle med.

Resultaterne for landbruget er jo ret beskedne, og vi kan næppe i overskuelig tid ad denne vej vente nogen virkelig løsning af dansk landbrugs problem.

Med hensyn til u-landene er det fra forskellig side blevet beklaget, at resultaterne ikke er blevet større, end tilfældet er, og det kan man selvfølgelig også, men må så tilføje, at bestræbelserne på at forbedre u-landenes forhold også på samhandelens område jo nu med desto større energi søges gennemført i UNCTAD, og det er dér, vi først og fremmest skal vente os resultaterne fra.

Må jeg slutte af med at sige, at udviklingen inden for GATT generelt har været rigtig og gunstig; den har til stadighed forbedret vore muligheder for at eksportere, og den har forbedret verdenshandelens muligheder. Man møder derfor ikke sjældent det spørgsmål i diskussioner og debatter her i landet, ikke mindst om markedsproblemer, om det egentlig er nødvendigt at gå videre med hensyn til vores deltagelse i de europæiske markedsdannelser. Når vi nu har opnået så udmærkede resultater inden for GATT, siger man, og hvis man kan se frem til en yderligere udvikling på dette område, sådan at tolden efterhånden helt forsvinder eller i hvert fald bliver uden større betydning, vil det så være nødvendigt, at Danmark går ind i f. eks. det europæiske fællesmarked, hvor der følger forskellige politiske bindinger med, hvis hensigten med at gå ind først og fremmest er at opnå erhvervsøkonomiske fordele, når disse fordele alligevel i betydeligt omfang kan opnås gennem GATT-samarbejde? Påstanden: at det ikke skulle være nødvendigt, som jeg ikke selv støtter, lider i hvert fald under den væsentlige mangel, at man ikke inden for GATT opnår væsentlige resultater for landbruget. Men jeg vil